RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 59.155 van 24 april 1996
in de zaak A. 67.268/IV-15.536.

In zake : Bart LAEREMANS,
wonende te GRIMBERGEN,
Achterstraat 8

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de gouverneur van de provincie VLAAMS-BRABANT.

D E R A A D V A N S T A T E, IVe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Bart LAEREMANS op 22 januari 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de "weigeringsbeslissing dd. 21 november 1995 ... waarbij de provinciegouverneur van Vlaams-Brabant weigerde gevolg te geven aan de vraag van verzoeker om op te treden tegen het nieuw gemeentelijk reglement van orde van de gemeenteraad van Grimbergen, zoals dat was goedgekeurd op 24 augustus 1995";

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur F. DE BUEL, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 22 februari 1996, houdende bevel tot neerlegging van het verslag en oproeping van de partijen om te verschijnen op 19 maart 1996;

Gelet op de mededeling van het verslag aan partijen;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. HOEBEEK, die verschijnt voor verzoeker;

Gehoord het advies van Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de gemeenteraad van Grimbergen op 24 augustus 1995 een reglement van orde heeft aangenomen; dat artikel 3, vierde lid, in fine van de vastgestelde tekst luidt als volgt: "De Gemeenteraad zal geen agendapunten behandelen, die er op gericht zijn standpunten in te nemen over zaken, die niet expliciet tot de gemeentelijke bevoegdheid behoren. Evenmin zal de Gemeenteraad moties behandelen met standpunten over onderwerpen waarover de gemeenteraad geen reglementaire bevoegdheid heeft."

Overwegende dat verzoeker, gemeenteraadslid, met een brief van 25 augustus 1995 aan de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant verzocht om de geciteerde bepaling uit het reglement te vernietigen wegens schending van de grondwet en onder meer artikel 117 van de nieuwe gemeentewet; dat op vraag van de provinciegouverneur het gemeentebestuur het dossier op 12 september 1995 aan het provinciaal gouvernement heeft bezorgd; dat de provinciegouverneur in een brief van 21 november 1995 verzoekers bezwaren heeft weerlegd en daarmee impliciet het verzoek tot vernietiging heeft verworpen;

Overwegende, ambtshalve, dat wanneer de toezichthoudende overheid bij de uitoefening van het

algemeen administatief toezicht tot het inzicht komt dat er geen reden is om ten aanzien van een beslissing van een onder toezicht staande overheid gebruik te maken van de haar toegekende bevoegdheid, zij geen administratieve beslissing neemt waartegen overeenkomstig artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State annulatieberoep kan worden ingesteld, ook niet wanneer zij die overtuiging schriftelijk mededeelt; dat het annulatieberoep in zoverre het gericht is tegen de in de brief van 21 november 1995 vervatte weigering van de gouverneur om tegen het gemeenteraadsbesluit van 24 augustus 1995 op te treden, derhalve niet ontvankelijk is;

Overwegende dat het aangewezen lid van het Auditoraat in zijn verslag over de zaak de ontvankelijkheid van het verzoekschrift ook heeft onderzocht vanuit de vaststelling dat het voorwerp van het beroep, rekening houdend met de aangevoerde middelen, geïnterpreteerd kan worden als gericht tegen de beslissing van de gemeenteraad van Grimbergen van 24 augustus 1995; dat die interpretatie van het verzoekschrift het noodzakelijk maakt dat de gemeente als verwerende partij in de zaak wordt betrokken teneinde haar de gelegenheid te geven zich te verweren over de ontvankelijkheid en de gegrondheid van het aldus geïnterpreteerde verzoekschrift; dat de heropening van de debatten te dien einde niet overbodig voorkomt, vermits hier de vraag wordt gesteld naar de stuiting van de termijn voor het indienen van een annulatieberoep in geval van regelmatig bezwaar bij de overheid belast met het algemeen administratief toezicht in een geval waarin toepassing wordt gemaakt van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten;

Overwegende inderdaad dat de stuiting van de beroepstermijn voor de Raad van State in geval van

bezwaar bij de toezichthoudende overheid werd bedacht om aan de belanghebbende de mogelijkheid te bieden bij de administratieve overheid, waar hij de schending van de wet en van het algemeen belang kan aanbrengen, zijn gelijk te halen en op die manier het inspannen van een gerechtelijke procedure, die trouwens beperkt is tot het onderzoek van de wettigheid, zoveel mogelijk te beperken; dat die stuiting in het belang van het aan toezicht onderworpen bestuur is beperkt tot de tijdspanne gedurende dewelke de toezichthoudende overheid kan optreden tegen de beslissing, afgezien van een bericht dienaangaande van de toezichthoudende overheid aan de bezwaarindiener; dat het, in de aldus bedachte figuur van de stuiting van de verjaringstermijn, denkbaar was dat aan een bezwaarindiener, potentiële verzoeker in een annulatieberoep, de verplichting werd opgelegd om zich in te lichten over de preciese dag waarop de bevoegdheid van de toezichthoudende overheid zou verstrijken; dat immers de gevraagde inspanning licht was, vermits de termijn waarbinnen de toezichthoudende overheid kon optreden in alle gevallen uitsluitend bepaald werd door de datum van inkomst van de beslissing van het lokaal bestuur op het provinciaal gouvernement; dat het genoemde decreet van 28 april 1993 de procedure voor de uitoefening van het algemeen administratief toezicht grondig heeft gewijzigd door de aanvang van de termijn van optreden van de toezichthoudende overheid naar gelang de aard van de beslissing of de overheid die ze heeft genomen op een andere wijze te bepalen en vervolgens door het de toezichthoudende overheid mogelijk te maken de termijn om te beslissen te stuiten; dat het in die omstandigheden voor een bezwaarindiener moeilijk wordt om concreet zicht te houden op het verloop van de termijn waarbinnen de toezichthoudende overheid kan optreden, zodat mag verwacht worden dat een bezwaarindiener, die niet het risico wil lopen zich de laattijdigheid van het annulatieberoep tegengeworpen te zien,

zich zeker binnen 60 dagen na kennisneming van de beslissing tot de Raad van State zal wenden, daarmee het gehele opzet van de stuiting van de verjaringstermijn zinledig makend; dat in die omstandigheden de vraag rijst of, in het licht van de met de stuiting van de beroepstermijn beoogde doelstelling, die beroepstermijn, in gevallen waarin een belanghebbende regelmatig bezwaar heeft ingediend tegen een beslissing die overeenkomstig hoofdstuk V van het decreet van 28 april 1993 onderworpen is aan het algemeen administratief toezicht, niet geacht moet worden gestuit te zijn totdat de toezichthoudende overheid hem heeft medegedeeld dat zij niet is opgetreden of niet zal optreden tegen de beslissing waarvan de schorsing of de vernietiging wordt gevraagd, zoals dat in dit geval gebeurd is met de brief van 21 november 1995 van de provinciegouverneur aan verzoeker;

Overwegende dat laatstgenoemde vraag in dit geval des te meer klemt, nu uit het administratief dossier dat de verwerende partij met betrekking tot het ingediende verzoek tot schorsing van de bestreden beslissing heeft neergelegd, blijkt dat de provinciegouverneur aan verzoeker onmiddellijk na ontvangst van zijn bezwaarschrift van 25 augustus 1995 heeft medegedeeld dat er een administratief onderzoek werd ingesteld, daaraan toevoegende: "Ik zal niet nalaten u op de hoogte te brengen van de resultaten van dit onderzoek"; dat die vaststelling immers ook de vraag oproept of verzoeker, hoewel zijn bezwaar bij de toezichthoudende overheid voor deze laatste geenszins de verplichting opriep om een beslissing te nemen, niet gerechtigd was het indienen van het beroep bij de Raad van State uit te stellen totdat de proviniciegouverneur hem medegedeeld had tot welke conclusie het door hem aangekondigde administratief onderzoek had geleid,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep gericht tegen de zogenaamde weigeringsbeslissing van de provinciegouverneur van Vlaams-Brabant wordt verworpen.

Artikel 2.

De debatten worden heropend.

Artikel 3.

De zaak wordt volgens de gewone procedure-regeling voortgezet en de gemeente Grimbergen wordt als verwerende partij in het geding betrokken.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vierentwintig april 1900 zesennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	staatsraad,
de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **J. BORRET.**